

Е Л А!

Ела, о слънце,
Огрѣй полята,
Съ лжчи си златни
Стопли земята!

Вдъхни ти радостъ
Надежди топли,
Да стихнатъ скърби,
Селяшки вопли!

О, слънце свѣтло,
Сгрѣй ти душата
Въ орача беденъ
Робъ на земята!

Д. Тенчевъ.

МАРИНОТО ИЗВОРЧЕ.

(Легенда)

Това се случи преди много, много години.

Край рѣката Янтра се издигаше голѣмъ и хубавъ градъ — Търново. Той почваше отъ рѣката и се качваше нагоре по високитѣ скали. Бѣлитѣ му кжщи съ червени покриви се оглеждаха въ водата и се смѣха.

А татъкъ, на високия хълмъ се бѣлѣха мраморни палати. Въ тѣхъ живѣеше царь Шишманъ съ сестра си Мара. Въ нейната хубостъ се бѣ влюбилъ месецътъ. Вечеръ се издигне надъ високитѣ градски стѣни, надникне въ прозореца ѝ и я гледа до зори. . .